Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciurĭ:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; in Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulu insertiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. sĕu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anu 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtu și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 59. Brașovŭ, Mercurĭ, 16 (28) Martie 1888.

Procesulŭ de pressă alŭ „Gazetei“ și foile unguresci.

Brașovŭ, 15 (27) Martie a. c.

Este unŭ interesŭ publicŭ românescŭ, de a cunósce opiniunea diaristicei unguresci cu privire la processulŭ de pressă, ce s'a desfășuratŭ Mercurea trecută înaintea juriului din Clușiu și în care s'au atinsŭ principii și fapte de cea mai mare gravitate în raportulŭ nostru cu elementulŭ dela putere.

De aceea vomŭ împărtăși cetitorilorŭ noștri acéstă opiniune și vomŭ începe cu organulŭ ministrului-președinte Tisza, care organŭ prin teoriile lui absurde de contopire și absorbire totală a vieței individuale naționale, pentru a căreia apĕrare și susținere cu dreptŭ cuvĕnt se luptă adĭ naționalitățile nemaghiare, a datŭ prilegiu polemiei, care s'a terminat cu condamnarea confratelui nostru dela „Gazetă“ la patru lunĭ închisóre de statŭ.

Étă ce scrie organulŭ oficiosŭ „Nemzet“ cu privire la procurorulŭ nostru de pressă în numerulŭ sĕu dela 22 Martie, anulŭ curentŭ:

„Fóia română „Gazeta Transilvaniei“, ai căreia doi redactorĭ au statŭ adĭ ca acusațĭ înaintea juriului din Clușiu, și-a serbatŭ numai deunădile jubileulŭ de unŭ jumĕtate seculŭ alŭ esistenței sale. In timpulŭ acesta îndelungatŭ în câțĭ numerĭ a apărutŭ, în atâțĭ a pĕcătuitŭ în contra pacinicei convieţuirĭ a rasselorŭ, în contra relațiunilorŭ frățesci dintre ele și în contra iubirei cătră patria maghiară. Lățirea urei față cu națiunea maghiară și cu orénduiéla de statŭ maghiarŭ a fostŭ pânea ei de tóte dilele, din care s'a hrănitŭ unŭ jumătate de veacŭ. A putut'o face, pentru că acea binecuvĕntată libertate de pressă, de care națiunea maghiară încă n'a abdisŭ în mânia atâtorŭ abusurĭ, ce le-au comisŭ necurmat cu ea anumite „Gazete“ și „Tribune“ s'a doveditŭ ca o manta ce prea bine póte acoperi și care e încă și rentabilă pentru domnii agitatorĭ.“

„Și încă și astădĭ, când ómenii „Gazetei“ se tragŭ la rĕspundere în Clușiu, advocatulŭ apĕrătorŭ se apĕră cu aceea: că dorĭ cele dise în articulii încriminațĭ suntŭ iertate (!) de libertatea pressei din patriă. — Decă bunii domnĭ așa înțelegŭ libertatea pressei, atuncĭ vorbindŭ cu cuvintele bibliei, este în adevĕrŭ pĕcatŭ a strica orzulŭ pe gâsce, și noi credemŭ că decă acéste vorŭ merge așa multŭ timpŭ și nu vorŭ înceta de a da prin cuvinte și fapte o astfelŭ de interpretare libertății de pressă, mai curĕndŭ orĭ mai târdiu se va nasce în sinulŭ națiunei maghiare unŭ puternicŭ curentŭ, care spre a face finitŭ agitațiunilorŭ privilegiate, va fi gata vrĕndŭ-nevrĕndŭ de a se învoi cu acea garanțiă în deosebĭ ponderósă, cu restrîngerea acelui câștig eluptatŭ, de mare prețŭ, (dér pe care, cum arată esemplele, mulțĭ nu'lŭ potŭ prețui), **cu restrîngerea libertății de pressă.**“

„Nu dorimŭ acésta; vomŭ fi cei din urmă între aceia, pe carĭ i-ar pute vreodată răpi cu sine unŭ asemenea curentŭ își până la estremŭ ne-amŭ lupta în contra unorŭ astfelŭ de nisuințe — dér totuși sfătuimŭ, ca diariștii ultranaționalĭ, decă nu pentru alta, celŭ puținŭ în interesulŭ causei lorŭ proprie de altmintrelea rele, se folosĕscă cu precauțiune și discrețiune acea libertate de pressă, și sĕ nu-o compromită, pentru că deu lui Dumnedeu încă vorŭ păți'o și vorŭ ave de a suferi pentru acésta.“

„Și verdictul juriului din Clușiu: este o protestare în contra interpretării susŭ atinse a libertății de pressă maghiare, — séu mai bine disŭ, în contra interpelării false a ei.

„Și cum a sunatŭ verdictulŭ clușianŭ? Pe unulŭ dintre acusațĭ l'a achitatŭ, pe celălaltŭ l'a condamnatŭ cu 7 voturĭ contra 5, și pe temeiulŭ verdictului acestuia alŭ jurațilorŭ tribunalulŭ la aplicarea legii a mĕsuratŭ pedepsa cea mai blândă.“

„Adus'an însĕ acéstă sentință în orașulŭ *par excellence* maghiarŭ din părțile de dincolo de muntele craiului, în focarulŭ cel mai pronunțatŭ alŭ nisuințelorŭ naționale și culturale maghiare, pe care le place a'lŭ numĭ șovinistŭ ultraiștilorŭ naționalĭ, și unde fie-care cetățénŭ cultŭ și înțelegĕtorŭ scie, vede și sémte fórte bine, ce marĭ pagube morale și politice causéză agitațiunile continue ale pressei naționalitățilorŭ, și atuncĭ încă când nu vinŭ totdéuna în colisiune cu litera legii.“

„Și acéstă sentință dovedesce câtŭ de mare nedreptate au estremii naționaliștĭ, cărora le place a înfățișa pe Maghiarŭ, ca omŭ brutalŭ, violentŭ, nemilosŭ și neîmpăcatŭ. Diaristulŭ acela valah condamnatŭ, póte cu dreptŭ cuvĕntŭ mulțumi lui Dumnedeu, că a statŭ înaintea unor ómenĭ blândĭ, bunĭ la inimă, îngăduitorĭ, c'unŭ cuvĕntŭ că a statŭ înaintea unor judecătorĭ *maghiarĭ*, căcĭ în altŭ statŭ, pentr'unŭ delictŭ politicŭ ca acela, i-ar fi umblatŭ altfelŭ. Verdictulŭ nu numai că nu e crudelŭ, dér nicĭ că e judecata unor judecătorĭ severĭ și probabilŭ că în acestŭ casŭ ar fi fostŭ și fórte motivată severitatea. Nicĭ că este acestŭ verdictŭ o *resplată*, ci mai curĕndŭ este o *dojenire* făcută din partea unei grațióse autorităţĭ, care e *de ajunsŭ*, spre a da órecare satisfacțiune morală ordinei de dreptŭ vătămate, dér e *insuficientŭ*, pentru a pune pe capulŭ d-luĭ Bobancu, séu cum ilŭ și chiamă, corona de martirŭ politicŭ.“

„Celălaltŭ acusatŭ, directorulŭ foii, care a declaratŭ înainte în fața jurațilorŭ, că nu crede că dênșii vorŭ judeca *dreptŭ* asupra lui — a fostŭ achitatŭ. Óre și acum nutresce aceeași părere?“

„Dér are procesulŭ acesta de pressă unŭ momentŭ, care așa dicĕndŭ intereséză fóia nóstră și individualŭ. Articulii împricinațĭ ai „Gazetei“ au vrutŭ adecă sĕ rĕspundă la unŭ articulŭ alŭ lui „Nemzet“ din 17 Augustŭ anulŭ trecutŭ. Cum s'a pututŭ ca sĕ se lege de articululŭ nostru ca rĕspunsŭ astfelŭ de afirmațiunĭ, pe care procurorulŭ s'a vĕdutŭ constrînsŭ a-le încrimina, acésta nĭ-o póte esplica numai specialulŭ mod de cugetare alŭ estremilorŭ naționalĭștĭ. Căcĭ despre aceea, că noi în articululŭ nostru n'amŭ spusŭ cu nicĭ unŭ cuvĕntŭ, cele ce le-au citatŭ într'ênsulŭ și le-au interpretatŭ falsŭ deoparte redactorii valahĭ, de altă parte apărătorulŭ, cumcă adecă noi amŭ fi combătutŭ „împărtășirea naționalitățilorŭ străine la folóse“ și cumcă amŭ fi aruncatŭ în spinarea naționalitățilorŭ numai „munca și purtarea sarcinelerŭ“: despre acésta póte judeca cetitorulŭ din cuprinsulŭ articulului nostru.“

„Conducătorulŭ partidei nóstre și șefulŭ guvernului maghiarŭ dise în dieta trecută cătră unŭ deputatŭ nemaghiarŭ: „Faceți cu putință prin purtarea d-vóstre, ca statulŭ maghiarŭ sĕ pótă face câtŭ mai multŭ în interesulŭ d-vóstre.“ Prin aceste cuvinte a tălmăcitŭ ministrul-președinte părerile și sincerile sémteminte ale tuturorŭ dintre noi. Nu sunt așadér eschise folosele și n'amŭ fi combătutŭ împărtășirea naționalitățilorŭ la folóse, dér e lucru naturalŭ, că aceste „folóse,“ orĭ și cum le-amŭ numĭ, se potŭ cugeta și se potŭ da numai pe basa *dreptului unitarŭ alŭ statului maghiarŭ*. Acesta este postulatulŭ trecutului și a desvoltării milenare a Ungariei; este postulatulŭ și condițiunea *sine qua non* a întocmirei de statŭ maghiare tocmai așa ca a siguranței tronului. În punctulŭ acesta prin urmare nu putemŭ sĕ facemŭ concesiunĭ nicĭ câtŭ unŭ firŭ de perŭ.“

„Dér pentru aceea că n'amŭ organisatŭ statulŭ după punctele programului dela Sibiiu; de aceea că nu creămŭ teritorii de limbă până la Tisza și respingemŭ hotărîtŭ orĭ ce încercare séu nisuință, care lovesce în integritatea întocmirei de statŭ maghiarŭ, c'unŭ cuvĕntŭ, pentru aceea că nu suferimŭ statŭ în statŭ: pentru tóte aceste încă n'are dreptŭ nimenĭ, în deosebĭ n'are dreptŭ istoricŭ de a agita și ațîța dicĕndŭ, că este ilotŭ asupritŭ de Maghiarĭ și că'lŭ amenințămŭ cu nimicire.“

„Austria a avutŭ cu totulŭ altă desvoltare istorică și cu tóte aceste vedemŭ, cu ce greutățĭ neînvincibile, cu ce abnormitățĭ are a se lupta politica guvernului ei, din care tragemŭ învĕțăturĭ seriόse, carĭ ne vorŭ ferì și de aicĭ încolo, de a ne pune pe unŭ terĕmŭ așa de primejdiosŭ.“

„Ce privesce în fine afirmarea, că noi încărcămŭ pe spinarea naționalitățilorŭ numai munca și sarcinele — acésta este vorbă golă. Căcĭ partea cea mai mare a muncei și a sarcinelorŭ, carĭ trebue sĕ se facă și se se pórte în statŭ, din punctŭ de vedere alŭ maiorității relative, alŭ puterii sale morale și intelectuale și alŭ preponderanței sale, le face și le póртă tocmai elementulŭ maghiarŭ.“

Regele și Regina României în Berlinŭ.

Cetimŭ în „Monitorulŭ oficial“ din Bucuresci:

Vinerĭ 4 (16) ale curentei, la orele 12 din di, avŭ locŭ la Berlinŭ ceremonia înmormêntărei repausatului împĕratŭ alŭ Germaniei.

MM. LL. Regele și Regina au mers la catedrală spre a asista la serviciulŭ divinŭ, care a duratŭ până la ora 1 după amédĭ, când imposantulŭ cortegiu funebru se puse în mișcare spre Charlottenburg.

M. S. Regele a urmatŭ, pe josŭ, carulŭ funebru, împreună cu regii Saxoniei și Belgiei, apoi veneau principele moștenitorŭ alŭ Germaniei, membrii familiei imperiale și numeroșii principĭ veniţĭ spre a asista la acéstă tristă ceremoniă.

La orele 3, convoiulŭ ajunse la Charlotenburg, unde cosciugulŭ Imperialŭ fu depusŭ în mausoleulŭ familiei.

M. S. Regina împreună cu tóte principesele Casei de Prusia au mersŭ în trăsură la Charlottenburg.

In séra aceleiași dile avŭ locŭ unŭ mare prândŭ de familie, la care luară parte MM. LL. Regele și Regina, ér apoi Augustii suveranĭ făcură visită M. S. Împĕrătesei mume.

Sâmbătă, 5 Martie, înaintea dejunului, Maiestățile Lorŭ au acordatŭ audiențe, ér la orele 3 după amédĭ au făcutŭ o visită Principelui de Bismark. Reîntorșĭ la palatŭ, Augustii Suveranĭ primiră visita principelui moștenitorŭ alŭ Germaniei.

Séra la órele 7 avŭ locŭ unŭ prândŭ de familiă, după care Regele împreună cu Principii de Prusia însoțiră la gară pe M. S. Regina, care fu silită a pleca la Neuwied, în urma unei disposițiunĭ a Principesei de Wied, Mama Măiestăței Sale Regele românŭ.

La gară erau față, între alții: dómnele române din societate aflate în Berlin, ministrulŭ țĕrei, d. Varnav Liteanu, mai mulțĭ domnĭ generalĭ și oficerĭ superiorĭ, precum și unŭ alesŭ și numerosŭ publicŭ, carĭ, la pornirea trenului salutau pe grațiósa nóstră Regină prin căldurόse și respectuóse urărĭ.

Duminecă, 6 (18) Martie, M. S. Regele a acordatŭ diferite audiențe și totŭ în acea di, M. S. Regele Belgiei și Principele regalŭ alŭ Italiei făcură visită Măiestății Sale.

După dejunŭ, care s'a luatŭ la Castelŭ, Regele merse la A. S. R. Principele Albert de Prusia, Regentulŭ Brunswigului, spre a-i înmâna în persónă insemnele ordinului „Steua României.“

După acésta Maiestatea Sa merse de visită pe Feldmarșalulŭ Comitele de Moltke.

Séra, Maiestatea Sa luă parte la prândulŭ de familiă, după care merse la M. S. Impĕrătésa-mumă, unde a statŭ mai bine de o oră.

Lunĭ, 7 Martie, M. S. Regele făcu visite membrilorŭ familiei Regale și după amiadă a statŭ mai multŭ timpŭ cu A. S. I. Principele moștenitorŭ alŭ Germaniei.

La orele 5, Maiestatea Sa a luatŭ parte la prândulŭ de familiă la Regentulŭ Brunswigului, ér séra a luatŭ ceaiulŭ la AA. LL. RR. Marele Duce și Marea Ducesă de Baden.

Din camera Franciei.

In ședința dela 20 Martie a camerei deputaților din Parisŭ s'a discutatŭ interpelarea privitóre la punerea în neactivitate a generalului Boulanger. Aglomerațiunea publicului era forte mare.

In loja diplomațilorŭ era representantele Austro-Ungariei, comitele Hoyos; ambasadorulŭ Germaniei, comitele Munter; ambasadorulŭ Spaniei, Leon Castillo, etc.

Primulŭ oratorŭ a fostŭ d. *Cassagnac*. D-sa dice, că nu póte fi bănuitŭ de a avea simpatii pentru Boulanger, care într'unŭ timpŭ era persóna cea mai plăcută pentru întregŭ partidulŭ republicanŭ. (Contradicerî în stânga). Trebue însĕ sĕ se scie adevĕrulŭ și ar fi de doritŭ ca unulŭ din șefii stângei sĕ declare dela tribună: pentru ce întórce acum spatele față cu acelŭ generalŭ, pe care ilŭ impunea cabinetelorŭ de mai nainte? In timpulŭ când generalulŭ Boulanger încă era plăcutŭ, a disŭ d-sa (Cassagnac) că imprudențele ministrului de resbelŭ de atuncî, cu tóte simțemintele pacînice ale ambelorŭ națiunî, póte, pré ușorŭ, sĕ provóce unŭ resbelŭ cu Germania; elŭ vorbindŭ despre o dictatură a disŭ că Boulanger e periculosŭ.

D. *Goblet*: (întrerupĕndŭ) n'ai disŭ dela tribună, căcî țî-așî fi rĕspunsŭ.

D. *Cassagnac:* Anumite cestiunî atuncî nu se puteau discuta dela tribună. Adu-țî aminte d-le Goblet de incidentulŭ cu Schnaeble. Inainte de-a se vota creditulŭ de 80 milióne, noi, ceștî din drepta, ț'am cerutŭ informațiunî confidențiale. D-ta ne-ai datŭ și nu erau de o natură veselă. (Sgomotŭ). Pentru unii miniștri nu e bine ca anumite lucrurî se fiă spuse dela tribună pentru că țera ar dice că "alțî miniștri mai prudențî și moderațî n'ar fi espus-o la asemenea pericule serióse. (Sgomotŭ).

In Germania s'a sĕvêrșitŭ o mare schimbare. O nouă domniă și póte și o nouă eră pentru pace s'a începutŭ. (Intreruperî din tóte părțile.) Chiar liga patrioților, carî nu trebue confundațî cu adevĕrații patriotî, e mai calmă, astfelŭ că acum afacerea lui Boulanger o putemŭ cu liniște discuta dela tribună. Adî diminéță am cetitŭ în „Berliner-Borsen-Courier," care trece ca organŭ alŭ cancelarului germanŭ murmur și sgomotŭ mare în stânga). Nu sunt la tribună ca sĕ vĕ fiu plăcutŭ, vĕ rogu sĕ mĕ ascultațî:

Președintele *Floquet:* Vĕ rogŭ sĕ ascultațî pe oratorŭ; elŭ nu e însărcinatŭ ca sĕ vĕ esprime simțemintele.

D. *Cassagnac:* Acea sarcină și mie mî-ar fi neplăcută. (Rîsete în drepta). Diarulŭ germanŭ dicea: „Póte guvernul francezŭ prin depărtarea generalului Boulanger voesce sĕ rĕspundă la simțemintele pacînice ale împĕratului și sĕ facă unŭ pasŭ înainte spre pace. Atuncî apoi e vorba de a merge până la țintă." Vedețî déră porunca e precisă și primulŭ ministru are numai sĕ se supue. [Sgomot].

Primulŭ-ministru *Tirard* a mersŭ la tribună și a strigatŭ forte agitatŭ: Te oprescŭ sĕ vorbescî astfelŭ, acésta e o infamiă!

D. *Cassagnac* privea liniștitŭ la ministru și ridicândŭ mâna în susŭ i-a rĕspunsŭ: Infamŭ! Infamŭ! [Aplause sgomotóse în centru].

Președintele *Floquet*: D-lorŭ, ascultațî cuvintele d-lui Cassagnac, țera le va sci cumpăni. [Aplause în stânga].

D. *Cassagnac* declară, că mĕsurile luaie în contra generalului nu le condamnă, dér fiindŭ urmăritŭ cu spionî și făcĕndu-lŭ obiectulŭ poliției e atinsă armata întrégă. [Sgomotŭ în stânga; aprobărî în drépta]. Nu că ar fi pĕcătuitŭ în contra disciplinei, ci de témă ilŭ persecută partidulŭ republicanŭ ca înainte de alegerî sĕ'lŭ facă imposibilŭ. Popularitatea lui Boulanger resultă din nepopularitatea camerei. D. Clémenceau se plângea, că partidului republicanŭ i s'a furatŭ popularitatea; acum voescŭ sĕ arestezŭ pe acela, care a furat'o. Nu crede că Boulanger ar fi omulŭ care ar putea face o lovitură de statŭ; dér în țéră domnesce unŭ spiritŭ care caută sĕ găsescă unŭ omŭ. Adevĕrații pretendențî trebue sĕ trăiéscă în exilŭ, pe când în țéră étă că se ridică din mijloculŭ republicanilorŭ unŭ pretendentŭ nelegitimŭ. (Contradicerî sgomotóse în stânga.)

Ministrulŭ președinte *Tirard*, a căruî stare socială de mai nainte a fostŭ luată în bătae de jocŭ de Cassagnac, a disŭ: Da, eu sunt unŭ fiiu alŭ muncei și doresců d-lui Cassagnac ca sĕ-șî păstreze numele cu aceeașî onóre ca și mine. (Aplause repețite în centru). De bună sémă guvernulŭ n'a luatŭ cu ușurință mĕsurile în contra generalului Boulanger. Generalulŭ a pĕcătuitŭ în contra supunerei și disciplinei militare; de aceea trebuia pedepsitŭ. De mai mulțî anî generalului îi plăcea sĕ fiă obiectulŭ manifestațiunilorŭ în favórea persónei sale. (Aprobărî în centru.) La alegerile din urmă s'a folositŭ numele lui în contra legei. S'a înființatŭ unŭ diarŭ care, ca reclamă, publică cocarde cu posa generalului și elŭ a tăcutŭ până când ministrulŭ de resboiu l'a silitŭ sĕ declare, că n'are amestecŭ cu agitațiunile.

După acésta, primulŭ ministru spune, conformŭ cu comunicatele apărute în „Journal oficiel", cum generalulŭ în contra oprirei formale a venitŭ de trei orî la Parisŭ și după raportulŭ comisarului dela gara de Lyon cĕlĕtorea în haine civile. Era timpulŭ de a arăta generalului, că legile militare și pentru elŭ au valóre ca și pentru orî și cine. (Aplause) Ordinea trebue restabilită. (Aplause).

Ce s'ar întêmpla, decă fiăcare comandantŭ de corpŭ, acestŭ didŭ de apĕrare alŭ patriei, ar ave clientela sa cârmuitóre? (O voce din drépta: Ai curagiulŭ d-lui Thiers și di: „miserabilă mulțime!") și decă fiăcare ar ave diarulŭ sĕu? Când generalulŭ a aflatŭ de pedepsirea sa n'a rĕmasŭ la postulŭ sĕu, ci a venitŭ la Parisŭ spre a participa la o întrunire.

Intr'o telegramă dicea: „Țéra nu se va lăsa sĕ fiă amăgită, s'au luatŭ mĕsurî în contra mea pentru că am obținutŭ voturî". Etă că făcea pe judecătorulŭ asupra mĕsurilorŭ guvernului. Când generalulŭ era ministru, însușî a declaratŭ dela tribună, că pe cât timpŭ va fi ministru armata n'are decâtŭ sĕ asculte, ér sĕ nu facă pe judecătorulŭ asupra lucrărilorŭ guvernului. De aceea noi nu facemŭ decâtŭ aplicămŭ cuvintele lui în contra lui. (Aprobărî în centru). Generalulŭ Boulanger nu vréu sĕ dicu că se găsesce în rĕsvrătire, dér de sigurŭ în oposițiune cu mĕsurile guvernului. Ministrulŭ de resboiu își va face datoria până la sfîrșitŭ; elŭ a convocatŭ consiliulŭ de anchetă, care are sĕ se rostéscă asupra atitudinei generalului. Dér ca consiliulŭ sĕ nu fiă influințatŭ prin vre-unŭ votŭ alŭ Camerei, guvernulŭ nu póte primi decâtŭ *simpla ordine de di*. (Aplause entusiaste în centru. Sgomotŭ asurditorŭ în stânga și drépta).

După d-nii Laguerre, ministrulŭ de interne Sarrien, ministru de resboiu Logerot, d. Clémenceau a declaratŭ, că aprobă mĕsurile luate în contra generalului Boulanger fiindcă ce nu-i permisŭ unui soldatŭ de rêndŭ nu-i póte fi permisŭ nicî unui generalŭ. Deóre-ce însĕ nefiindŭ vorba numai de unŭ actŭ de disciplină, ci afacerea avêndŭ și o parte politică, nu póte primi simpla ordine de di și propune următórea resoluțiune: „Camera fiindu decisă a păstra disciplina în armată, trece la ordinea dilei, constatândŭ că guvernulŭ e neputinciosŭ (sgomotŭ mare) și declarândŭ, că printr'o politică reformatóre se póte pune capĕtŭ agitațiunilorŭ în țéră".

D. *Ribot* cu mare efectu a combătutŭ aserțiunea, că acéstă afacere ar ave părțî politice. Țéra nu e turburată, a disŭ d-sa, din contră e unită asupra agitațiunilorŭ din Cameră.

Decă d-vóstră ațî rĕsturna guvernulu, a disŭ oratorulŭ, care își face datori, decă ilŭ atacațî în cestiunile asupra cărora partidulŭ republicanŭ ar trebui sĕ fiă unitŭ, și decă din aceste cause s'ar nasce confusiunî numai d-vóstre vețî fi rĕspundetórî. (Aplause sgomotóse în centru).

Simpla ordine de di a fostŭ primită.

SCIRILE DILEI.

In ultima ședință a Comitetului „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului română" s'a constatatŭ, că *fondulŭ Associațiunei* cu finea lui Ianuarie a fostŭ 112,354 fl. 91 cr., care se compune din realitățî și obligațiunî, ér starea fundațiunilorŭ a fostŭ de 16,196 fl. 50 cr. Observămŭ cu durere, că chiar din miculŭ numĕrŭ alŭ membrilorŭ o parte însĕmnată nu șî-a solvitŭ încă taxele de membri pe anulŭ trecutŭ 1887. Tristŭ de totŭ.

* *

Parlamentulŭ austriacŭ a primitŭ fără discuțiune convenția, prin care *se fixeză granițele* dintre Austro-Ungaria și Româuia.

* *

La esercițiile de arme din anulŭ acesta suntŭ chemațî: din armata comună: oficerii de reservă și contingentulŭ din 1883, 1881 și 1879; reserviștii alŭ cărorŭ serviciu de reservă nu dureză mai multŭ ca 7 anî; aceia carî neluândŭ parte la esercițiile din 1887 au sĕ le repete; oficerii de reservă vorŭ fi chemațî pentru 28, soldații pentru 13 dile. Dintre honvedî se vorŭ chiema: cei carî n'au participatŭ la esercițiile din anulŭ trecutŭ; aceia carî suntŭ obligațî în totŭ anulŭ sĕ ia parte la esercițiile de arme: oficerii concediațî, carî participă rareorî la esercițiile de arme; contingentulŭ din 1885, 1884, 1883 și 1881, cu deosebire carî n'au participatŭ la 5 exerciții de arme. Durata acestora este și pentru oficerî ca și pentru soldațî de 35 dile.

* *

In urma demisionării fișpanului comitatului și orașului *Clușiu*, br. Samuilŭ Iosika, fu denumitŭ în locu-i contele Acusiu Beldi, proprietarŭ în Miheșulŭ de Câmpiă.

* *

Din *Agramŭ* se comunicŭ, că cu ocasiunea *jubileului episcopului Strossmayer* orașulŭ a fostŭ la 19 Martie n. împodobitŭ cu steagurî. Episcopulŭ a dăruitŭ 20,000 fl. pentru înființarea unei facultățî de medicină la universitatea din Agram întemeiată de densulŭ, apoi 10,000 fl. pentru întreținerea galeriei de tablourî. In onórea lui s'a datŭ unŭ banchetŭ festivŭ.

* *

După cum comunică „Pester Lloyd," în anulŭ 1887 88 *s'au ruinatŭ* mai multŭ ca jumĕtate dintre consorțiile teatrale ungurescî din provincia: care au avutŭ concesiunî.

* *

Tribunalulŭ din *Alba-regală* a condamnatŭ în sĕptĕmâna trecută la 100 fl. amendă pe unŭ anume Emeric Füster, fiindu că a pălmuitŭ în piéță pe o d-șóră Maria Simli, care în foiletonulŭ unui diarŭ de acolo atacase pe sora aceluia

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(3)

IONŬ ISTEȚULŬ.*)

Legendă de V. A. Urechiă.

— Alu doilea sfatŭ e acesta: *„Cată-țî de trébă ta! Nu-țî băga lingura unde nu-țî fierbe ola!*

— Minunatŭ sfatŭ, dĕu așa...

— Numai pecatŭ, mĕi Ióne, că-țî mai lipsece tocmai alŭ treilea sfatŭ, ca sĕ mergî a casă liniștitŭ.

— Ce nu mi-lŭ dăruescî, domnule căpitane, ratișŭ, ca dimerlia a unsprediece la merță?..

— Ce țî-oi dărui eu ratișŭ, este unŭ cozanacŭ minunatŭ dela Fialcoski, sĕ-lŭ mănâncî a casă, cu nevasta și cu socruteu și unŭ polŭ pentru cheltuiala drumului, decă, bine înțelesu, de vei plăti cu cei două sute lei ce mai ai la mine alu treilea sfatŭ bunŭ ce țî-oiu da.

— Ba asta nu, domnule căpitanŭ. Sĕ rĕmânŭ cu punga gólă, după ce am fostŭ apropretarŭ pe 600 de leușorî!

— N'ai auditŭ tu, Ióne, că până în trei suntŭ lucrurile cele bune? S-ta Troiță, me Ióne...

— Ba am auditŭ, dĕu!... St-a Troiță!....

— Apoi trei sfaturî suntŭ mai multŭ ca două... Banii nu-țî suntŭ de nicî unŭ folosŭ, ție, mĕ Ióne... Că cu isteția ta cea slabă n'o sĕ ajungî cu ei acasă... o sĕ țî-i fure vre-unŭ pungaș, o sĕ te înșele vre-unŭ vagabundŭ... Sfaturile mele nu ți le póte fura nimenî, nicî le pоțî perde.

— Vedî asta-i așa, pe crucea mea! — Haide fie! Dă-mî, domnule căpitanŭ, sfatulŭ celŭ alŭ treilea și-țî oprește ce a mai rĕmasŭ din banî... Haide, trampa!...

Ecă alŭ treilea sfatŭ:

„Când ai zorŭ
Nu pune mâna pe toporŭ,
Nicî pe cuțitŭ.
Când eștî amărîtŭ!"

Na, ecă, mĕ Ióne, și unŭ polŭ de drumŭ și ecă și cozonaculu... Da nu cum-va sĕ ilŭ începî pe drumŭ; sĕ-lŭ ducî întregŭ a casă, sĕ-lŭ mănâncî cu nevasta și cu socru-tĕu.

— Sĕ trăițî! domnule căpitanŭ!

— Ióne, istețu, istețŭ fii... și cale bună!

***

Ionŭ Istețulŭ abia plecă dela casa căpitanului și întâlni unŭ chervanŭ, care mergea cu marfă, la bâlciu, la Râmnicului-Vâlcei. Se învoi Ionŭ sĕ dea unŭ leu și sĕ-lŭ ia de-a călarele, pe cărâmbii din dĕreptŭ. De, nu totŭ omulŭ póte dispune de-o butctă, de-o caléscă... Mai merge omulŭ și mai așa; destulŭ că-șî crută Ionŭ cismele, putea elŭ sĕ-șî mai bătogéscă cele părțî moi de hurducăturile chervanului.

Și merse, și merse chervanulŭ! Trecŭ și de Piteștii cei pitițî la Gura văei; trecŭ și de Curtea de Argeșŭ... Când étă calea apucă pe dealurî marî, prin codrii deșî, în miedŭ de nópte.

— Fă din drumulu mare,
Nóptea, pe cărare!

Iși dise Ion Istețulŭ, și sărindŭ după cărâmbŭ.

— Apucŭ eu pe aci, strigă cătră chirigiu. Oiu aștepta chervanul în vîrfu dealului.

— Eștî nebunŭ, mĕ? strigă chirigiulŭ ciobanii și caprele abia se cațără pe acolo!....

Fă din drumu mare, nóptea pe cărare! dice în gândulŭ sĕu Ionu. Și apucă pe cărărușa ce abia se zăria la lumina lunei și a stelelorŭ.

Și haide! haide!... până ce răsbi, prin stancî și tufișurî în muchia dealului de era și la drumŭ. Acolo așteptă Ionŭ mai bine de două ciasurî, până ce audi scârțăindŭ jalnicŭ rotițele chervanului, care se apropia.

Dér care nu fŭ gróza și mirarea lui Ionŭ, când vĕdŭ pe chirigiu cu capulŭ spartŭ însângeratŭ și pe cei doi neguțătorî, stăpânî mărfei, bătuțî mĕrŭ, plinî și ei de sânge.

La întorsătura drumului chervanulŭ fusese înconjoratŭ de o cétă de hoțî, carî prădară pe bieții ómenî de marfă și de banii din pungă și-i bătuseră și-i tăiciseră de i lăsaseră abia cu viéța!

Ionu Istețulŭ plânse de bucuriă cugetândŭ cu recunoscință la căpitanulŭ sĕu, alŭ căruia sfatŭ 'lŭ scăpase de sórtea tovarășilor sĕi de drumŭ.

De frică însĕ sĕ nu pață și elŭ mai încolo sórta celorlalțî, — căcî era încă nóptea adâncă, — cum dete de o cârciumă, în cale, se pogorî și rĕmase de chervanŭ, voindŭ sĕ poposéscă până la diuă, sub coperĕmêntŭ de creștinŭ.

— Tocŭ! tocŭ! tocŭ! Bate în ușa casei și unŭ omŭ cu unŭ chipŭ nu pré

Procesulŭ de pressă alŭ „Caliculuĭ“.

Mercurĭ, în 4 Aprilie n., vine la rêndŭ *procesulŭ de pressă alŭ „Caliculuĭ“*. Acusatorulŭ este, precum amŭ mai amintitŭ, procurorulŭ r. din Têrgulŭ Mureșului, care intentă procesulŭ din oficiu. Acusațiĭ suntŭ: *Ioanŭ Popa*, ca redactorŭ responsabilŭ alŭ fóieĭ, și *Mihailŭ Poceanu*, preotŭ gr. cat. în Lugoșŭ, ca autorŭ alŭ scrieriĭ incriminate. Scrierea incriminată este o poesiă publicată în Nr. 9 alŭ „Caliculuĭ“ dela 1 (13) Septemvre 1887, sub titlulŭ *„Doine celebre“*, care își are de obiectŭ decurgerea uneĭ alegerĭ de deputatŭ dietalŭ și în care procurorulŭ a aflatŭ *calumniă și vătĕmare de onóre* contra luĭ Petru Corcanŭ (ca „patriotŭ“ Korkán Péter), subnotarŭ alŭ comitatuluĭ Carașŭ-Severinŭ, ca în contra unuĭ funcționarŭ publicŭ, și de aceea procurorulŭ s'a vĕdutŭ îndemnatŭ a intenta procesulŭ din oficiu.

Pertractarea se va ține în ḑiua maĭ susŭ amintită înaintea juriuluĭ de pressă din Clușiu.

Juriulŭ va fi constituitŭ din următoriĭ jurațĭ: Dr. Aladar Rozsahegyi, profesorŭ de universitate; Ludovicŭ Vicol, proprietarŭ; Colomanŭ Paradi, profesorŭ; Ludovicŭ Fazakas, profesorŭ; Gero Holdamf, proprietarŭ; Mihail Magyari, proprietarŭ; Samuilŭ Benigni, măcelarŭ; Emanuilŭ Gajzago, advocatŭ; Ioanŭ Kovacs, profesorŭ; Mor Weisz, fabricantŭ de spirtŭ; Ludovicŭ Pákey, inginerŭ; Dr. Geza Entz, profesorŭ universitarŭ; Franciscŭ Pál, directorŭ preparandialŭ; Iosifŭ Deak, proprietarŭ; Ioanŭ Kovacs, inginerŭ alŭ căleĭ ferate; Oliverŭ Reinbold, secretarŭ financiarŭ; dr. Iuliu Csernatoni, profesorŭ ev. ref.; Desideriu Sigmod, deputatŭ dietal; Petru Tamási, proprietarŭ; Alexandru Molnár, procurorŭ; Stefanŭ Virányi, inspectorŭ de cale ferată; Ignatŭ Tompos, advocatŭ; dr. Acusiu Szentkirályi, profesorŭ; Alesandru Kiss, profesorŭ; Ludovicŭ Urmosi, diaristŭ; Geza Albach, primarŭ orășenescŭ; Antoniu Domokos, casierŭ comitatensŭ; dr. Coloman Nappendruck, medicŭ de orașŭ; Nicolau Kilin, proprietarŭ; dr. Leo Davida, profesorŭ universitarŭ; Martinŭ Gereb, prof. ev. ref.; Geza Szvacsina, consilierŭ orășenescŭ; Nicolau Ferenczy, advocatŭ: Iosifŭ Istvanffi, secretarŭ de finanțe; Dr. Iuliu Akosi, candidatŭ de deputatŭ; Fridericŭ Wachsman, advocatŭ.

Pertractarea va fi presidată de Dominicŭ Peterffy, președintele tribunaluluĭ din Clușiu, ér acusațiunea va fi susținută de procurorulŭ de acolo Dr. Biro Janos.

La adressa împĕratuluĭ Fridericŭ.

Ḑiarele vieneze primescŭ din Parisŭ o telegramă, care le spune despre o poesiă făcută de academicianulŭ francesŭ François Coppée la adressa nouluĭ împĕratŭ alŭ Germanieĭ, Fridericŭ III.

Strofa telegrafiată este următórea:

Certes, des caps bretons au fond des [steppes russes,
Tous les hommes de coeur voudraient [que tu vécusses;
Et, pleins d'une touchante horreur
Quand la fièvre te tord sur ton lit de [souffrance,
Tous se disent jusqu'à tes ennemis de [France:
Qu'il vive, le pauvre Empereur!

In traducere românéscă sună astfelŭ:

De sigurĭ, dela promontoriele bretone și până în fundulŭ pustielorŭ ruse, toțĭ ómenii de inimă arŭ voi ca tu sĕ trăiescĭ și plinŭ de o înduioșatóre spaimă, când frigurile te chinuiă pe patu-țĭ de durere, toțĭ își ḑicŭ, până și dușmanii tĕi din Francia: Sĕ trăiéscă bietulŭ împĕratŭ!

La finele poesieĭ, François Coppée cere împĕratuluĭ Friedericŭ III eliberarea Alsacieĭ și Lorenei.

Corespondența „Gazeteĭ Transilvanieĭ.“

Din comitatulŭ Solnocŭ-Dobêca, Martie 1888.

Deja de 2—3 anĭ se totŭ audia vorbindu-se, cumcă și în comitatulŭ nostru vre sĕ se facă cale ferată pe linea Zelău per Zsibo de alungulŭ Someșuluĭ până la Deșiu. Faima acésta însĕ adĭ o vedemŭ realisându-se, căcĭ în luna luĭ Septemvre a. c. în o conferință ținută în orașulŭ Deșiu s'au discutatŭ și asupra mijlócelorŭ prin carĭ s'ar putea efectui acéstă cestiune. Ba dupăce un astfelŭ de lucru condiționéză și mijlóce banalĭ — totŭ atuncĭ s'au alesŭ și câțĭ-va membri, cărorŭ li s'au comisŭ sĕ umble din satŭ în sat și convocândŭ comitetele comunalĭ și luândŭ în presența acestora protocóle sĕ subscrie prin aceste în fiă-care satŭ câte-o obligațiune despre atâta sumă, câtă s'a aruncatŭ pe respectiva comună prin numita conferință.

Membrii aleșĭ șĭ-au și începutŭ misiunea la timpulŭ sĕu și cu comunele — de vreu de nu vreu acestea — subscriau obligațiunile transpuse lorŭ din Deșiu.

Pe la noi încă a umblatŭ d. fisolgăbirău Franciscŭ Valea și încă în unele comune însoțitŭ de d-lŭ Pataki proprietarŭ în Cernucŭ, ér în celelalte însoțit de d-lŭ protopopŭ din Cristolțulŭ mare, Stefanŭ Ilieșŭ, și conformŭ comisiuneĭ sale, îndată ce sosea în vr'o comună, în presența numaĭ a 3—4 membri comunalĭ — căcĭ ceilalțĭ cunoscêndŭ afacerea refusară a se înfățișa — publica, cumcă ceĭ maĭ marĭ din Deșiu pentru a face și pe la noĭ cale ferată, au hotărîtŭ în acéstŭ respectŭ sĕ recurgă și la sucursul banalŭ alŭ comitatuluĭ, fiindcă statulŭ nu póte sĕ suporte tóte spesele. De sine se înțelege însĕ, că aceste vorbe făcură impresiune rea asupra poporuluĭ și nicĭ că putea fi acésta altcum, când elŭ trăesce cele maĭ vitrege timpurĭ, și așa la începutŭ nu se învoiră la votarea ofertuluĭ pretinsŭ membriĭ nicĭ uneĭ comune, însĕ au fostŭ îmbătațĭ cu vorbe dulcĭ, ba și înfricațĭ, că nicĭ într'unŭ felŭ nu vorŭ scăpa dela plătire și după ce nisce judĭ comunalĭ — cu deosebire de ceĭ carĭ pórtă nădragĭ șĭ-sŭ trecuțĭ în castre străine — precum și nisce notarĭ — cu deosebire jidovĭ adușĭ nu sciu de pe unde pe capulŭ nostru — ca sĕ nu se facă de rușine cu superiorulŭ lorŭ promiseră în numele comunelorŭ pe carĭ le representau, cumcă vorŭ plăti, au cedatŭ și membrii, 3—4, câțĭ erau de față și au subscrisŭ și eĭ obligațiunĭ amesuratŭ repartițieĭ făcute de dlŭ fisolgăbirĕu.

Acĭ însĕ adaugŭ și accentuezŭ, cum că deșĭ calea ferată din cestiune atinge și interesulŭ Selagiuluĭ, ba încă maĭ tare, căcĭ noi maĭ avemŭ drumŭ în apropiere la care încă am oferitŭ sume considerabile și pe când în Selagiu, deșĭ e unŭ ținutŭ maĭ productivŭ și maĭ ușuratŭ ca noĭ în tóte privințele, totușĭ aicĭ nu s'a aruncatŭ spre scopulŭ din cestiune nicĭ pe cea maĭ mare comună maĭ multŭ de câtŭ 100 fl. v. a. In comitatulŭ nostru însĕ, deșĭ în tóte privințele e maĭ prigonitŭ de sórte, s'a aruncatŭ și pe cea maĭ mică și maĭ sĕracă comună *300 fl.* și maĭ multŭ, *ba și câte 1000 fl. v. a.*

Maĭ amintescŭ, că în pretura Ciachi Gârbăuluĭ numaĭ vre-o 20 de comune au fostŭ cercetate și d-lŭ fisolgăbirĕu numaĭ maĭ erĭ alaltăerĭ a și trimisŭ deja la Deșiu o legătură de obligațiunĭ subscrierile de prin comunele din cerculŭ sĕu în valóre de 12000 fl. v. a. E de însemnatŭ, că comuna Cernucŭ — în care d. fisolgăbirĕu și d-lŭ Pataki suntŭ proprietarii ceĭ maĭ marĭ numaĭ 200 florinĭ plătesc și acésta se póte înțelege numaĭ așa, că d-lorŭ au voitŭ prin acésta sĕ se scótă dela repartiția generală aruncată pe locuitoriĭ altorŭ comune.

Etă derŭ, cum și în ce chipŭ pe la noĭ se asupresce maĭ tare bietulŭ popor ca póte prin totŭ loculŭ. Și acum maĭ restă se amintescŭ, că tóte acestea se întêmplă în unŭ anŭ ca acesta, care este pentru poporŭ fórte sĕracŭ, căcĭ în urma seceteĭ de astăvéră a rĕmasŭ fără bucate și numaĭ din datoriĭ trăesce.

Așa stândŭ lucrulŭ, sentimentulŭ umanitarŭ ar cere ca pe contulŭ luĭ sĕ nu se facă ceĭ dela cârma comitatuluĭ nostru maĭ zeloșĭ și decâtŭ ceĭ dela cârma altor comitate. Dér în deșert, că pe la noi versulŭ de durere alŭ poporuluĭ e nebăgatŭ în sémă și nu póte escita milă și cruțare.

Maĭ multŭ mĕ mirŭ de uniĭ preoțĭ de pe la noĭ, carĭ deșĭ trăescŭ din crunta sudóre a poporuluĭ totușĭ în locŭ ca sĕ-l apere și sĕ-ĭ dea sfaturĭ cu carĭ sĕ se pótă ajuta, și în locŭ ca seĭ apere contra celorŭ ce cercă a-lŭ asupri, precum dovedesce și afacerea din cestiune — se punŭ cu gura pe elŭ și cu vorbe dulcĭ, în locŭ de a-lŭ ușura, îĭ câștigă asuprire, căcĭ 12 miĭ de fl. a-le încassa din punga luĭ atuncĭ, când elŭ nu scie pe ce cale șĭ-ar putea stêmpĕra fómea și acoperi sdranțele, carĭ nu-lŭ potŭ scuti de vêntŭ, frigŭ și morburĭ grele, însemnéză atâta, câtŭ a te bucura vĕdêndu-lŭ că trebue sĕ dée și când nu maĭ are.

In fața acesteĭ împrejurărĭ triste care e de natură sĕ revolteze pe toțĭ ceĭ binesimțitorĭ, nu potŭ sĕ nu amintescŭ acĭ pe d-lŭ Ilieșŭ protopopulŭ tractuluĭ Surducului și părintele Cristolțuluĭ mare, care încă se puse pe lângă d-lŭ fisolgăbirĕu, când âmbla acesta în afacerea din cestiune pe sate și amăgea poporulŭ. Eu deșĭ sunt numaĭ unŭ plugarŭ, îmĭ ținŭ de datorință națională a-lŭ fătui ca maĭ multŭ sĕ nu se facă unelta străinilorŭ și sĕ nu-ĭ pună în vedere poporuluĭ avantagiulŭ ce 'ĭ l'ar aduce trenulŭ prin importarea de îmbrăcăminte și mărfurĭ străine ci din contră, sĕ-lŭ dispună la îmbrățoșarea industrie de casă pe carea o cunosce din bĕtrânĭ și carea satisface trebuințelorŭ luĭ oferindu-ĭ obiecte și maĭ solide și maĭ eftine, căcĭ și le facu cu cruțare și sîrguințea proprie. Apoĭ bine trebue sĕ scie și d-sa, ba și din gura poporuluĭ încă se póte audi, că până ce era elŭ mulțumitŭ cu ce-ĭ producea industria de casă, aveau îndestulire, din ce óră însĕ s'a făcutŭ amicŭ cu productele fabricelorŭ importate grănarulŭ îĭ sécă fără sĕ cunóscă pricina.

Dér și o datorință națională ilŭ obligă pe d-sa ca vĕdêndŭ cum șĭ-a perperdutŭ poporulŭ timbrulŭ strămoșiescŭ și în portulŭ sĕu, sĕ se nisuiască a desrădĕcina și acestŭ rĕu.

Și acum, după-ce avemŭ și de aceĭ preoțĭ pe la noĭ, carĭ în nepăsarea lorŭ trăiescŭ fără a fi cu grijă, cumcă ce se întêmplă în staululŭ ce trebue sĕ-lŭ povățuéscă, acestora încă le aducŭ aminte de rĕspundetatea purtăreĭ de grijă ce o au și care nu invólvă în sine numaĭ trebile din liturgierŭ și molitvelnicŭ ci tóte interesele poporuluĭ.

In unele comune numaĭ preoțĭ avemŭ din clasa inteligentă, și décă din maĭ marea încredere poporulŭ pretutindenea 'ĭ alege și de membri în comitetulŭ comunalŭ, susŭ și tare se póte pretinde, ca sĕ corĕspundă în atare calitate și sĕ se presenteze în tóte ședințele comitetuluĭ comunalŭ, căcĭ unde li se îmbie terenŭ maĭ îndemânaticŭ ca acesta pentru a inspecționa, că óre comuna nu se prescurtéză în vr'o privință?

Preoțiĭ conscii de chiămarea lorŭ, cu sfaturĭ cópte și cu prudință, avemŭ probe că au pututŭ cu efectŭ influința, ca sĕ se pună în acordŭ interesele materialĭ și de moralitate a comuneĭ cu valórea drepturilorŭ și datorințelorŭ cetățenescĭ. Decĭ josŭ cu nepăsarea și trebue apucatŭ la lucru, căcĭ acésta o cerŭ tóte interesele poporuluĭ. Apeĭ e bine de însemnatŭ, că scriptura, căreia trebue sĕ se conformeze preoții, ḑice: *„Celŭ ce se lapĕdă de ai sĕĭ și maĭ vêrtosŭ de ceinde a-ĭ casei sale, necredinciosŭ este, ba maĭ rĕu și decâtŭ păgânulŭ!“*

Unŭ plugarŭ.

ULTIME SCIRĬ.

Precum ni-se raportéză din Caransebeșŭ, d-luĭ *generalŭ Doda* i-s'a înmânatŭ actulŭ de acusațiune și procesulŭ se va pertracta înaintea tribunaluluĭ de acolo.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Parisŭ, 27 Martie. Curtea de apelŭ a achitatŭ pe Wilson casândŭ sentința judecătorieĭ corecționale polițienescĭ.

Consiliernlŭ investigatorŭ a luatŭ, precum se ḑice o hotărîre nefavorabilă pentru Boulanger.

DIVERSE.

Din ce trăesce împĕratulŭ Fridericŭ? Ca împĕratŭ alŭ Germanieĭ, Fridericŭ nu are nicĭ o plată. Cea maĭ înaltă funcțiune în statŭ este așadéră gratuită. Ca rege alŭ Prusieĭ însĕ, împĕratulŭ Fridericŭ primesce unŭ onorarĭ destulŭ de frumosŭ, pentru ca se pótă trăi de pe o ḑi pe alta... Anume din venitulŭ domeniurilorŭ și alŭ pădurilorŭ are unŭ venitŭ anualŭ de 7,719.296 mărcĭ; maĭ are o dotațiune anuală de 4.500.000 mărcĭ. Cu totulŭ déră lefa luĭ anuală este de 12,219.296 mărcĭ. Din acéstia se vinŭ pe di 33,477 mărcĭ.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 26 Martie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.49	Vend.	8.50
Argintŭ românescu .	„	8.44	„	8.48
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.03	„	10.06
Lire turcescĭ . . .	„	11.0.34	„	11.37
Imperialĭ	„	134	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble rusescĭ . . .	„	103.—	„	105.—
Discontulu	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 23 Martie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	95.70
Renta de hârtiă 5%	83.
Imprumutulu căilorŭ ferate ungare .	149.25
Amortisarea datorieĭ căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	94.—
Amortisarea datorieĭ căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	123.75
Amortisarea datorieĭ căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	104.—
Bonurĭ rurale ungare	104.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Banatu-Timișu . . .	103.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	103.80
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Renta de hârtiă austriacă	77.35
Renta de argintŭ austriacŭ	79.05
Renta de aurŭ austriacă	109.40
Losurĭ din 1860	132.50
Acțiunile bănceĭ austro-ungare . . .	856.—
Acțiunile bănceĭ de creditŭ ungur. .	270.75
Acțiunile bănceĭ de creditŭ austr. .	268.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguréscŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ unguréscŭ	122.55
Losurile pentru regularea Tiseĭ și Seghedinuluĭ	123.75
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.99
Napoleon-d'orĭ	10.05
Mărcĭ 100 imp. germane	62.42
Londra 10 Livres sterlinge	126.95

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

---

de Dómne-ajută deschide, ținêndŭ în mână unŭ opaețŭ fumegătorŭ.

— Bucuroșĭ la óspețĭ? dice Ionŭ cam cu jumătate de gură.

— Intră! rĕspunde nu pré cu blândŭ graiu, omulŭ cu opaețulŭ.

Ionŭ câtŭ vĕduse mutra aceluia, ar fi fostŭ gata sĕ nu se maĭ despartă de chervanŭ, dér acésta era acu hăt departe. Elŭ intră decĭ în tinda caseĭ, și din tindă în camera dela drépta, ḑicêndŭ în gândŭ „Tatălŭ nostru“ și se aședă lângă vatra unde cârciumarulŭ frigea o bucată de iepure. Câtŭ pe ce era sĕ întrebe Ionŭ, de nu i e témă cârciumaruluĭ sĕ locuiască singurŭ, așa departe de Rîmniculŭ Vâlceĭ singurŭ în mijloculŭ codrilorŭ, dér își aduse aminte de sfatulŭ căpitanuluĭ: „Nu-țĭ băga lingura unde nu-țĭ fierbe óla. Catățĭ de tréba ta!“ Ionŭ întrebă decĭ numaĭ de nu i se póte da ceva de mâncatŭ.

Ecă, frigŭ iepurile ăsta. Veĭ îmbuca cu mine din elŭ.

Când friptura fu gata, omulŭ de gazdă puse o mesiță rotundă lângă vatră, apoĭ merse la unŭ colțŭ alŭ cămăreĭ, deschise o ușă ca de pivniță și strigă cu unŭ glasŭ poruncitorŭ:

— Sue! vino! (Va urma.)

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Reșnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ.
b) „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Săcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Reșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.